

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands lagting om regeringens proposition till
riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet mellan de
nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande
skatter på inkomst och på förmögenhet

Om ett internationellt fördrag som Finland ingår innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/91) faller inom landskapets behörighet, skall lagtinget enligt 59 § 2 mom. i den nämnda lagen, för att bestämmelsen skall bli gällande i landskapet, ge sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Det ovan nämnda avtalet gäller bl.a. kommunalbeskattning, på vilket område lagtinget enligt 18 § 5 punkten självstyrelselagen för Åland har lagstiftningsbehörighet.

Med bifogande av regeringens proposition i saken, som även innehåller avtalstexten, föreslås

att Ålands lagting ger sitt bifall till att lagen träder i kraft i landskapet Åland till de delar det ovan nämnda avtalet faller inom landskapets behörighet, under förutsättning att riksdagen antar lagförslaget i oförändrad form.

Helsingfors den 25 oktober 1996

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Matti Altti

Kari Häkämies

Justitieminister Kari Häkämies

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det mellan de nordiska länderna i september 1996 ingångna multilaterala avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.

Avtalet bygger med vissa avvikelser på det bilaterala modellavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat. De avvikelser från modellavtalet som krävs för att ge det en multilateral form härrör från det gällande multilaterala dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna. Avtalet innehåller bestämmelser enligt vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster och olika slag av förmögenhet medan annan avtalsslutande stat i motsvarande mån måste avstå från att använda sin på

egen skattelagstiftning grundade beskattningsrätt eller måste på annat sätt medge lättnad från skatt för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas. Vidare finns i avtalet bestämmelser bl.a. om förbud mot diskriminering. Till avtalet har fogats ett protokoll som utgör en integrerande del av avtalet.

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att avtalet har godkänts. Avtalet ersätter motsvarande avtal som är i kraft mellan de nordiska länderna.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt med avtalet.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget

Det första avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter som Finland ingick med ett annat nordiskt land var avtalet den 16 mars 1931 med Sverige (FördrS 2/31). Sedermera ingicks motsvarande avtal med Danmark den 2 december 1937 (FördrS 7/38), med Norge den 29 mars 1954 (FördrS 10/55) och med Island den 2 mars 1972 (FördrS 55/73).

Av dessa avtal ersattes avtalet med Sverige med ett nytt avtal den 21 december 1949 (FördrS 12/50, ändr. 2/59 och 82/68), avtalet med Danmark med ett nytt avtal den 7 april 1964 (FördrS 2/65, ändr. 15/71 och 26/72) och avtalet med Norge med ett nytt avtal

den 12 januari 1972 (FördrS 70/73). Avtalet med Sverige från år 1949 avlöstes av ett nytt avtal den 27 juni 1973 (FördrS 42/77, ändr. 6/81). Samtliga gällande bilaterala inkomst- och förmögenhetsskatteavtal mellan de nordiska länderna ersattes med det multilaterala avtalet den 22 mars 1983 mellan dessa länder (FördrS 74/83 och 37/84). Detta avtal ersattes i sin tur med det multilaterala avtalet den 18 februari 1987 (FördrS 64/87 och 32/88). I stället för sistnämnda avtal ingicks den 12 september 1989 ett nytt multilateralt avtal (FördrS 91/89 och 73/90), som fortfarande är i kraft. Avtalet tillämpades i Finland första gången vid beskattningen för år 1990.

2. Beredningen av ärendet

Överläggningar om ett nytt avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter inleddes i Helsingfors i juni 1995. Överläggningarna avslutades i Thors-havn i juni 1996, varvid den 13 juni nåddes enighet om ett på svenska språket upprättat utkast till avtal mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet samt ett protokoll som är fogat till avtalet och som utgör en integrerande del av avtalet. Härefter har genom skriftväxling vissa justeringar av teknisk natur gjorts i avtalsutkastet.

Avtalet undertecknades i Helsingfors den 23 september 1996.

Avtalet följer huvudsakligen den modell från år 1992 för bilaterala dubbelbeskattningsavtal med senare ändringar som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har utarbetat och överensstämmer på flertalet punkter med gällande multilaterala avtal. En rad avvikelser från modellavtalet förekommer emellertid. Dessa är av både formell och materiell natur. De formella avvikelserna är huvudsakligen betingade av att avtalet mellan de nordiska länderna är multilateralt medan OECD-avtalet är utformat som en modell för bilaterala avtal.

De materiella avvikelserna är i första hand föranledda av särdrag i de nordiska ländernas skattelagstiftning och i deras praxis i fråga om dubbelbeskattningsavtal. Reglerna om fast driftställe (artikel 5) samt beskattning av dividend (artikel 10), ränta (artikel 11), realisationsvinst (artikel 13), inkomst av självständig yrkesutövning (artikel 14), inkomst av enskild tjänst (artikel 15) och pension (artikel 18) utgör exempel på sådana avvikelser. Andra bestämmelser i avtalet saknar motsvarighet i modellavtalet, exempelvis beskattningsreglerna i fråga om viss verksamhet i samband med förberedande

undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster (artikel 21) och om dödsbon (artikel 24) samt de allmänna beskattningsreglerna (artikel 26). En särställning bland avvikelserna intar en del av bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 28). Speciellt dessa bestämmelser får ses mot bakgrund av avtalets multilaterala karaktär. Avtalsbestämmelserna har införts dels i själva avtalet, dels i protokollet. Avtalet innehåller i princip de beskattningsregler och andra bestämmelser som gäller mellan samtliga nordiska länder, medan i protokollet tagits in dels sådana bestämmelser som endast berör en del av staterna, exempelvis särregler som ansetts nödvändiga för att lösa skatteproblem som uppkommer mellan två stater på grund av att staterna har gemensam landgräns, dels vissa tolkningsbestämmelser och andra bestämmelser som inte har den karaktär att de ansetts böra införas i själva avtalet. Ändringarna i förhållande till det gällande avtalet behandlas i samband med redogörelsen för respektive artiklar.

Finland, Danmark, Färöarna, Norge och Sverige tillämpar skatteavräkningsmetoden medan Island tillämpar undantagandemetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Av syftet med avtalet följer att en avtalslutande stat och övriga mottagare av skatter som omfattas av avtalet inte använder sin beskattningsrätt i fall som bestäms i avtalet eller att de på sätt som förutsatts i avtalet annars medger lättnad från skatt. Tillämpning av avtalsbestämmelserna innebär i fråga om Finland härvid att staten och kommuner samt församlingar inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en ringa del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning skall undvikas.

DETALJMOTIVERING

1. Avtalets innehåll

Artikel 1. I artikeln definieras de personer som omfattas av avtalet. Artikeln överensstämmer med gällande avtal och i sak med

OECD:s modellavtal.

Artikel 2. De skatter som avtalet är tillämpligt på definieras och anges i denna artikel. Förteckningen i stycke 3 över skatterna avser förhållandena vid avtalets undertecknan-

de. Förteckningen är uttömmande. I fråga om Finland gäller avtalet de statliga inkomstskatterna (dvs. skatten på förvärvsinkomst och skatten på kapitalinkomst), inkomstskatten för samfund, kommunalskatten, kyrkoskatten, källskatten på ränteinkomst, källskatten för begränsat skattskyldig och den statliga förmögenhetsskatten. Avtalet kan emellertid komma att gälla också senare införda skatter om dessa är av samma eller i huvudsak likartat slag som de uppräknade skatterna (stycke 4). Enligt artikel 2 stycke 5 i gällande avtal tillämpas avtalet inte i fråga om särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning eller beskattning av arv och gåva. Detta är emellertid fallet också utan en uttrycklig bestämmelse. En sådan bestämmelse återfinns därför inte i det nya avtalet. Det kan nämnas att mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige är i kraft ett separat avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och gåva (FördrS 83/92 och 103/93).

Artiklarna 3—5. I dessa artiklar definieras vissa uttryck som förekommer i avtalet. Med vissa avvikelser överensstämmer artiklarna med gällande avtal och i sak med OECD:s modellavtal. Definitionerna av uttrycken "personsammanslutning", "fast egendom" och "intressegemenskap" (artikel 3 stycke 1 punkterna d, f och i) återfinns emellertid i gällande avtal på andra ställen än i artikel 3 om allmänna definitioner (dvs. i artikel 10 stycke 11 och artikel 6 stycke 2, respektive artikel 5 stycke 4 och artikel 21 stycke 4). Definitioner förekommer också i andra artiklar i avtalet. Sålunda definieras exempelvis uttrycken "dividend", "ränta" och "royalty" i de artiklar som behandlar beskattningen av dessa inkomster (artiklarna 10, 11 och 12). Enligt artikel 3 stycke 1 punkt a omfattar vid tillämpningen av avtalet uttrycket "avtalslutande stat" också Färöarna samt uttrycken "Danmark", "Färöarna", "Finland", "Island", "Norge" och "Sverige" också det område utanför respektive stats territorialvatten som brukar betecknas "kontinentalsockeln". Beträffande Danmark, Finland och Norge utsluts vissa angivna områden, över vilka dessa stater har suveränitet, från avtalets tillämpning. Dessa bestämmelser överensstämmer med dem som gäller i nuvarande avtal. Förevarande avtal kan emellertid med stöd av bestämmelserna i artikel 30 utvidgas till att omfatta även de undantagna områdena. Sådan utvidgning kan göras ge-

nom diplomatisk notväxling utan att avtalet behöver ändras. Uttrycket "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten, varför avtalet inte är tillämpligt i landskapet på denna skatt. Utvidgning av avtalet till att omfatta landskapet i fråga om kommunalskatten förutsätter samtycke av Ålands landsting. Samtycket kan ges redan innan avtalet träder i kraft. Motsvarande bestämmelser finns också i vissa andra tidigare bilaterala dubbelbeskattningsavtal som Finland har ingått. Samtliga dessa avtal liksom gällande avtal mellan de nordiska länderna har utvidgats till att omfatta landskapet Åland. Meningen är att det nya nordiska avtalet utvidgas på motsvarande sätt. I artikel 4 ges bestämmelser om var en person skall anses ha hemvist i avtalets mening. Artikel 5 överensstämmer i sak med OECD:s modellavtal. I enlighet med den utformning som artikeln numera har i modellavtalet klargörs i stycke 1 av artikeln att uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" inbegriper denna stat själv samt politisk underavdelning, lokal myndighet och offentligrättslig institution i denna stat (i Finland exempelvis kommun samt Finlands Bank och Folkpensionsanstalten). Stycke 1 punkt b av artikeln saknar motsvarighet i gällande avtal. Enligt denna punkt, som tagits in i avtalet på svenskt initiativ, inbegriper uttrycket personsammanslutning och dödsbo endast till den del deras inkomst respektive förmögenhet tas till beskattning i denna stat på motsvarande sätt som inkomst som förvärvas respektive förmögenhet som innehas av person med hemvist där. Bestämmelserna i artikel 5 om fast driftställe har framför allt betydelse för tillämpningen av artikel 7. Ett företag i en stat som bedriver rörelse i en annan stat får nämligen beskattas för inkomst av rörelsen i denna andra stat endast om företaget har fast driftställe där (artikel 7 stycke 1). Innebörden av uttrycket "fast driftställe" har dessutom betydelse för tillämpningen av bl.a. den s.k. 183-dagarsregeln i artikel 15 stycke 2. Det är därför av avgörande betydelse att få en noggrann definition av uttrycket "fast driftställe". En sådan definition finns i artikel 5. Enligt stycke 3 utgör ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt fast driftställe men endast om projektet pågår mer än tolv månader. Denna reglering innebär att fast driftställe i fråga om sådan verksamhet kan uppkomma även om verk-

samheten inte under hela den tid som arbetet pågår bedrivs på ett och samma ställe. Byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsverksamhet anses som ett enda projekt, även om verksamheten t.ex. grundar sig på flera entreprenadavtal, om verksamheten kommersiellt och geografiskt utgör en sammanhängande helhet. I fall då ett sådant projekt pågår mer än tolv månader, anses fast driftställe föreligga. Verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt utgör enligt samma stycke också fast driftställe, om verksamheten pågår mer än tolv månader. Denna bestämmelse saknar motsvarighet i OECD:s modellavtal. Enligt stycke 4 skall vid beräkningen av tolv månadersperioden under vissa förutsättningar de verksamheter som två företag bedriver anses vara bedrivna av det ena av företagen om företagen har intressegemenskap. Också denna bestämmelse saknar motsvarighet i modellavtalet. De särskilda bestämmelserna i punkt I av protokollet till det nuvarande avtalet om att i förhållandet mellan Färöarna å ena sidan och de övriga nordiska länderna å andra sidan ett ovannämnt projekt eller en ovannämnd verksamhet utgör fast driftställe redan om projektet eller verksamheten pågår mer än sex månader har utgått. Detta innebär att enligt det nya avtalet tolv månadersperioden som förutsättning för att fast driftställe i fråga om sådant projekt eller sådan verksamhet uppkommer också gäller i förhållandet till Färöarna.

Artikel 6. Bestämmelser om beskattning av fast egendom ingår i denna artikel. Styckena 1, 2 och 4 överensstämmer med gällande avtal och med OECD:s modellavtal. Bestämmelserna i stycke 3, som också överensstämmer med gällande avtal, har tagits in i avtalet på finskt initiativ. Med inkomst av fast egendom likställs enligt sistnämnda bestämmelse bl.a. inkomst genom uthyrning av lägenhet som besitts på grund av aktie eller annan andel i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i finskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av s.k. aktielägenhet beskattas i Finland.

Artikel 7. Denna artikel överensstämmer med gällande avtal och i sak med OECD:s modellavtal. Enligt artikeln får inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat

förvärvar beskattas i annan avtalsslutande stat endast om företaget bedriver rörelsen i sistnämnda stat från ett där beläget fast driftställe. Uttrycket "fast driftställe" definieras i artikel 5. I punkterna 1.3 och 1.4 i protokollet till avtalet finns särskilda bestämmelser om beskattning av rörelseinkomst för företag vars verksamhet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar längs den finsk-norska riksgränsen. Bestämmelserna överensstämmer med motsvarande bestämmelser i protokollet till gällande avtal.

Artikel 8. Artikeln innehåller i fråga om inkomst av sjöfart och luftfart undantag från bestämmelserna i artikel 7. Inkomst av internationell sjöfart och luftfart beskattas med avvikelse från OECD:s modellavtal och gällande avtal endast i den avtalsslutande stat där den person som driver sjöfart eller luftfart har hemvist (stycke 1). Enligt modellavtalet och gällande nordiska avtal beskattas sådan inkomst endast i den avtalsslutande stat där sjöfarts- eller luftfartsföretaget har sin verkliga ledning. Danmark är emellertid den enda avtalsslutande stat som för närvarande i sin interna skattelagstiftning har bestämmelser om verklig ledning. Avtalsbestämmelsen har med hänsyn härtill ändrats. Inkomst som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containrar beskattas endast i denna stat (stycke 2). Denna regel tillämpas emellertid inte, då containrarna används uteslutande mellan platser i en avtalsslutande stat. Bestämmelserna i stycke 2 saknar motsvarighet i OECD:s modellavtal. Stycke 3 överensstämmer med artikel 8 stycke 4 i gällande avtal. Punkt V i protokollet till gällande avtal, enligt vilken rätten att beskatta sjöfarts- eller luftfartsföretag som har flera delägare med hemvist i olika nordiska länder under vissa villkor kan delas upp mellan hemviststaterna, har utgått.

Artikel 9. Inkomst som företag med intressegemenskap, t.ex. moder- och dotterbolag samt bolag under gemensam kontroll, förvärvar får enligt artikeln justeras om obehörig vinstöverföring kan visas. Stycke 1 överensstämmer i sak med gällande avtal och med OECD:s modellavtal. Stycke 2 har i det nya avtalet getts den form och i sak det innehåll som modellavtalet har. I Finland har bestämmelsen betydelse för tillämpningen av 31 § lagen om beskattningsförfarande (1558/95).

Artikel 10. Dividend får beskattas i den

avtalsslutande stat där mottagaren av dividenden har hemvist (stycke 1). Om emellertid mottagaren av dividenden är ett finskt bolag, är dividenden undantagen från skatt i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden (artikel 25 stycke 3 punkt b). Dividenden får enligt artikel 10 stycke 3 beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist (källstaten). Härvid har, i överensstämmelse med gällande avtal och OECD:s modellavtal, skatten i källstaten begränsats till 15 procent av dividendens bruttobelopp. Som ett klarläggande i förhållande till nuvarande avtal uppställs det villkoret att denna begränsning i källstatens rätt att beskatta dividend gäller endast då dividenden tillfaller person som är "den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden". Av detta villkor, som uppställs också i fråga om ränta (artikel 11 styckena 1, 2 och 4) och royalty (artikel 12 styckena 1, 2 och 4), följer att begränsningen av skatten i källstaten inte tillämpas när en mellanhand, exempelvis en representant eller ställföreträdare, sätts in mellan den egentlige inkomsttagaren och utbetalaren. Avsikten med villkoret är att skattenedsättning i källstaten medges endast när den egentlige inkomsttagaren har hemvist i den andra avtalsslutande staten. Om den verkliga innehavaren av förmånen av dividend är ett bolag som direkt äger minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital, är emellertid dividenden undantagen från skatt i källstaten. Enligt gällande avtal medges i källstaten motsvarande skattebefrielse, om kapitalinnehavet är minst 25 procent. Bestämmelsen i gällande avtal om rätt för Färöarna att uppbära en skatt om högst 5 procent även i det fall att dividenden betalas till ett bolag som äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital har utgått. Bestämmelserna i stycke 2 om beskattning av dividend som inkomst för fast driftställe eller stadigvarande anordning i källstaten innebär att källstatens rätt att beskatta inte begränsas av avtalet. Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs, när Finland är mottagarens hemviststat, genom skatteavräkning i enlighet med bestämmelserna i artikel 25 stycke 3 punkt a. Skattelagstiftningarna i de nordiska länderna, uppbyggda efter sinsemellan i stort sett enhetliga principer, har gjort det möjligt för länderna att i ett multilateralt dubbelbeskattningsavtal finna enhet-

liga lösningar på de flesta problemen. Det föreligger dock viktiga nationella skillnader, särskilt i fråga om beskattning av bolagsvinst och dividend. Det har därför inte varit möjligt att uppnå helt enhetliga bestämmelser i avtalet i fråga om dividend, även om artikeln om dividend i det nya avtalet har kunnat betydligt förkortas och reglerna i artikeln förenhetligas. Sålunda får vidare beträffande dividend från isländskt bolag den isländska skatten höjas till högst 15 procent i den mån dividenden dragits av från det isländska bolagets inkomst vid beskattningen i Island (stycke 4). Motsvarande bestämmelse i artikel 10 stycke 5 i fråga om Norge i gällande avtal har utgått, eftersom norska bolag inte längre är berättigade till avdrag för utdelad vinst. Enligt stycke 7 kan de behöriga myndigheterna komma överens om att institutioner, som på grund av sitt ändamål är undantagna från skatt på dividend i sin hemviststat, skall vara fria från skatt på dividenden i källstaten.

Artikel 11. Med avvikelse från OECD:s modellavtal beskattas enligt stycke 1 av artikeln ränta endast i den stat där mottagaren av räntan har hemvist, om inte bestämmelserna i stycke 2 om beskattning av ränta som inkomst för fast driftställe eller stadigvarande anordning i källstaten är tillämpliga. Denna reglering svarar mot den praxis som Finland strävar efter att tillämpa vid förhandlingar om dubbelbeskattningsavtal. Regleringen kan ses även mot den bakgrunden att fysisk person som inte är bosatt i Finland och utländskt samfund, om de inte har fast driftställe här, enligt 9 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/92) endast i vissa sällsynta fall av ringa betydelse har att erlagga skatt i Finland på ränta som förvärvats här.

Artikel 12. Royalty beskattas endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av royaltyn har hemvist (stycke 1), om inte bestämmelserna i stycke 2 om beskattning av royalty som inkomst för fast driftställe eller stadigvarande anordning i källstaten är tillämpliga. Bestämmelserna i artikeln överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelser i gällande avtal och i OECD:s modellavtal. Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom samt för nyttjandet av gruva eller annan naturtillgång beskattas enligt artikel 6.

Artikel 13. Beskattningen av realisationsvinst regleras i artikeln. Vinst på grund av överlåtelse av fast egendom får i enlighet

med OECD:s modellavtal beskattas i den stat där egendomen är belägen (stycke 1). Bestämmelsen i stycke 2 om vinst genom överlåtelse av aktie eller annan andel i fastighetssamfund (t.ex. aktie i finskt bostadsaktiebolag) har tagits in avtalet på begäran av Finland. Bestämmelserna i stycke 3 överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelse i OECD:s modellavtal. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik beskattas enligt stycke 4 endast i den stat där överlåtaren har hemvist. Vinst på grund av överlåtelse av containrar beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist, utom då containrarna används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat (stycke 5). Vinst vid överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1—5 beskattas i regel endast i överlåtarens hemviststat (stycke 6). Undantag från denna regel föreskrivs i stycke 7. I protokollet till avtalet har i enlighet med protokollet till gällande avtal tagits in en bestämmelse som innebär att bestämmelserna i artikel 13 inte berör Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen (punkt IV i protokollet).

Artikel 14. Inkomst av självständig yrkesutövning beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist, om han inte i annan avtalsslutande stat har en stadigvarande anordning, exempelvis mottagnings- eller kontorslokal, för att utöva verksamheten. I det sistnämnda fallet får den inkomst som är hänförlig till den stadigvarande anordningen beskattas i den stat där denna stadigvarande anordning är belägen. I denna del överensstämmer artikeln i sak med gällande avtal och med OECD:s modellavtal. Därutöver får i överensstämmelse med gällande avtal men med avvikelse från modellavtalet inkomsten beskattas i den stat där verksamheten utövas, om inkomsttagaren vistas i denna stat för att utöva verksamheten under mer än 183 dagar under en tolv månadersperiod, även om han inte har någon stadigvarande anordning där.

Artikel 15. Beskattningen av inkomst av enskild tjänst regleras i artikeln, som följer huvudprinciperna i OECD:s modellavtal. Inkomsten får således i regel beskattas i den stat där arbetet utförs (stycke 1). Undantag gäller vid visst korttidsarbete enligt den s.k.

183-dagarsregeln. I fall då regeln är tillämplig, beskattas inkomsten endast i inkomsttagarens hemviststat. Bestämmelser om denna regel har tagits in i stycke 2. Dessa bestämmelser är i sak oförändrade i jämförelse med gällande avtal. Denna regel tillämpas bl.a. inte i fall då fråga är om uthyrning av arbetskraft (punkt d). Detta undantag innebär att inkomsten får beskattas i den stat där arbetet utförs. Uttrycket "uthyrning av arbetskraft" förklaras i punkterna V.1 och V.2 i protokollet.

Mellan de nordiska länderna gäller enligt det nuvarande avtalet särskilda, från OECD-avtalet delvis avvikande bestämmelser i fråga om personal som är anställd ombord på skepp eller luftfartyg. Dessa bestämmelser har förts över till det nya avtalet (styckena 3 och 4). Inkomst av arbete som utförs ombord på nordiskt skepp i internationell trafik får beskattas i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har (stycke 3). Bestämmelsen avviker från gällande avtal, enligt vilket sådan inkomst beskattas endast i denna stat. Dessutom omfattar bestämmelsen i nuvarande avtal arbete ombord på skepp också i annan trafik än i internationell trafik. Däremot är bestämmelserna om beskattning av inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg i internationell trafik och på fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg oförändrade. Sådan inkomst beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat (stycke 4). I stycke 3 av artikel 31 om ikafträdande ingår en övergångsbestämmelse, enligt vilken inkomst av arbete som utförs ombord på nordiskt skepp i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har, dvs. fortsättningsvis enligt den regel som ingår i gällande avtal. Övergångsbestämmelsen avser de tre första år för vilka det nya avtalet tillämpas.

I protokollet till avtalet har liksom tidigare tagits in en rad särbestämmelser som berör tillämpningen av artikel 15. Enligt punkterna I.3 och I.4 gäller särskilda regler för beskattningen av inkomst av arbete som avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar längs riksgränsen mellan Finland och Norge. Samma principer som vid beskattningen av de företag som är verksamma med uppsättning och underhåll av renstängsel tillämpas här (punkt I.1).

I gällande avtal har tagits in särskilda bestämmelser om beskattningen av s.k. gränsgångare. Med gränsgångare avses person

som har hemvist och regelmässigt, dvs. minst en gång i veckan, uppehåller sig i sin fasta bostad i gränskommun i en stat och utför arbete i sådan kommun i angränsande stat. Gränsgångare beskattas endast i hemviststaten för inkomst av arbete i den angränsande staten. Även det nya avtalet innehåller motsvarande regler för beskattningen av gränsgångare (punkt VI i protokollet). Reglerna överensstämmer med de regler i gällande avtal som avser förhållandet mellan Norge och Sverige. Den särskilda bestämmelse i punkt VII.1 i protokollet till gällande avtal som avser förhållandet mellan å ena sidan Finland och å andra sidan Norge eller Sverige har utgått.

Artikel 16. Enligt artikeln får styrelsearvode och liknande ersättning, som betalas från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat. Bestämmelsen överensstämmer med motsvarande bestämmelse i gällande avtal och i OECD:s modellavtal.

Artikel 17. Ersättning som artister eller sportutövare förvärvar i denna egenskap får alltid beskattas i den stat där verksamheten bedrivs (stycke 1). Detta gäller oavsett om inkomsttagaren är fri yrkesutövare eller är anställd. Bestämmelserna om stadigvarande anordning och 183-dagarsregeln i artikel 14 och 183-dagarsregeln i artikel 15 tillämpas alltså inte. Detsamma gäller det fall då ersättningen inte tillfaller artisten eller sportutövaren själv (stycke 2). Båda styckena överensstämmer med gällande avtal och i sak med OECD:s modellavtal. Inkomst som artist eller sportutövare förvärvar beskattas emellertid endast i hans hemviststat i fall då hans besök i annat nordiskt land för att bedriva verksamheten huvudsakligen bekostas av offentliga medel i hemviststaten (stycke 3). Denna bestämmelse överensstämmer med motsvarande bestämmelse i gällande avtal men saknar motsvarighet i OECD:s modellavtal.

Artikel 18. Pension, livränta och utbetalning enligt sociallagstiftning beskattas liksom enligt gällande avtal endast i den stat varifrån utbetalning sker (stycke 1). Artikel 18 omfattar såväl pension på grund av enskild tjänst som pension på grund av offentlig tjänst. Bestämmelsen innebär att de finska interna bestämmelserna om beskattning av sådan utbetalning till person bosatt utomlands kan tillämpas till fullo. Underhållsbidrag som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande

make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den stat från vilken utbetalningen sker om mottagaren hade haft hemvist där (stycke 2).

Artikel 19. I artikeln behandlas beskattningen av inkomst av offentlig tjänst, dock inte pension. Inkomsten beskattas enligt huvudregeln i stycke 1 endast i den avtalsslutande stat från vilken betalningen sker. I fall som avses i stycke 2 beskattas inkomsten emellertid endast i mottagarens hemviststat. Bestämmelsen tillämpas i fall då arbetet utförs i en annan avtalsslutande stat än den från vilken ersättningen betalas. Bestämmelsen överensstämmer med motsvarande bestämmelse i gällande avtal och i väsentliga delar med OECD:s modellavtal. Stycke 3, som saknar motsvarighet i gällande avtal, överensstämmer i sak med modellavtalet.

Pension på grund av offentlig tjänst beskattas som tidigare nämnts enligt artikel 18. I detta hänseende avviker avtalet från OECD:s modellavtal, som tillämpar samma beskattningsprinciper för pension som för lön.

Artikel 20. I artikeln finns bestämmelser om skattefrihet i vissa fall för inkomst som förvärvas av studerande och praktikanter. Artikel 20 överensstämmer till sakligt innehåll med gällande avtal och med OECD:s modellavtal. Det har emellertid därutöver ansetts motiverat att liksom i gällande avtal medge studerande och praktikanter med hemvist på Färöarna eller i Island särskilt förmånlig skattebehandling vid arbete i annat nordiskt land. Bestämmelser härom har tagits in i punkterna IX.1 och IX.2 i protokollet. Bestämmelserna överensstämmer i sak med motsvarande bestämmelser i gällande avtal.

Artikel 21. I artikeln ingår liksom i gällande avtal särskilda bestämmelser om beskattningen av inkomst av rörelse, självständig yrkesutövning och enskild tjänst samt av realisationsvinst som har samband med utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster, dvs. olje- och gasförekomster. Bestämmelserna överensstämmer i sak med gällande avtal. Förhållandet mellan bestämmelserna i denna artikel och övriga bestämmelser klargörs också. Sålunda tillämpas bestämmelserna i denna artikel utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet, med undantag för bestämmelserna i artikel 8 om beskattning av inkomst genom användningen

av skepp eller luftfartyg i internationell trafik (stycke 1). Exempelvis inkomst av transport av olja med skepp från utvinningsområde i en avtalsslutande stat till plats i en annan avtalsslutande stat faller alltid utanför tillämpningsområdet för artikel 21. Sådan inkomst beskattas enligt bestämmelserna i artikel 8. Vidare framgår av artikel 21 stycke 1 att även förberedande undersökning av kolväteförekomster omfattas av bestämmelserna i artikeln. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver affärsverksamhet eller utövar självständig yrkesverksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster, anses bedriva verksamheten från fast driftställe respektive stadigvarande anordning i nämnda andra stat (stycke 2 punkt a). Detsamma gäller verksamhet inom utforsknings- eller utvinningsområde som sträcker sig från en plats utanför kusten och in på land, om verksamheten bedrivs delvis utanför kusten och delvis inom landområdet (stycke 2 punkt b). Denna bestämmelse tillämpas däremot inte i fall då verksamheten helt sker på land, även om landområdet i fråga skulle utgöra del av ett utforsknings- eller utvinningsområde som också omfattar område utanför kusten. Verksamhet som avser byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet anses bedriven från fast driftställe även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten och in på landområdet (stycke 2 punkt c). Bestämmelserna i stycke 2 punkterna b och c har tillkommit för att göra det möjligt att verksamheten i sin helhet behandlas efter samma regler även om den delvis bedrivs på land. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte om verksamheten pågår under högst 30 dagar under en tolv månaders period (stycke 3). Beskattningen av lön som uppbärs på grund av arbete för arbetsgivare som bedriver förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster regleras i stycke 7. Bestämmelserna i stycke 8 har ursprungligen tagits in i avtalet på begäran av Danmark. Enligt dansk lagstiftning anses en skattepliktig vinst uppkomma i vissa fall när en flyttbar borrhälsanläggning eller hotellplattform flyttas från Danmark till område utan-

för Danmark. I fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat undantas emellertid sådan vinst från beskattning i denna andra stat (stycke 8). Definitionen av vinst i andra meningen i stycket innebär att det belopp som undantas från beskattning inte inbegriper s.k. återvunna avskrivningar, som således hänförs till skattepliktig inkomst. Enligt stycke 9 får vinst på grund av överlåtelse av vissa rättigheter och aktier eller andra andelar med anknytning till kolväteförekomst beskattas i den avtalsslutande stat där förekomsten finns.

Artikel 22. Inkomst som inte har behandlats i artiklarna 6—21 beskattas enligt huvudregeln endast i den avtalsslutande stat där mottagaren av inkomsten har hemvist. Bestämmelserna i artikeln överensstämmer med gällande avtal och i sak med OECD:s modellavtal.

Artikel 23. Bestämmelserna om beskattning av förmögenhet ingår i denna artikel, som i allt väsentligt överensstämmer med gällande avtal och med OECD:s modellavtal. Containerar beskattas endast i överlåtarens hemviststat, utom då containern används uteslutande mellan platser i en avtalsslutande stat (stycke 4). Bestämmelserna i denna artikel tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat, som tar ut allmän förmögenhetsskatt (stycke 7). Någon sådan skatt förekommer för närvarande inte i Danmark och på Färöarna. Om Danmark eller Färöarna senare inför en sådan skatt, tillämpas avtalet också på denna skatt (artikel 2 stycke 4).

Artikel 24. Enligt artikeln får inkomst eller tillgång, som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, inte beskattas hos dödsbodelägarer med hemvist i annan avtalsslutande stat. Bestämmelsen, som saknar motsvarighet i OECD:s modellavtal, har i Finland betydelse för tillämpningen av 17 § inkomstskattelagen och 6 § förmögenhetsskattelagen (1535/92) samt avser att förhindra att inkomst eller förmögenhet som förvärvats respektive innehågs av dödsbo beskattas både hos dödsboet och hos dödsbodelägarer. Artikeln är oförändrad.

Artikel 25. Bestämmelserna om undanröjande av dubbelbeskattning finns i denna artikel (metodartikeln). Island tillämpar liksom i gällande avtal undantagandemetoden som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning (stycke 4). Avtalet förutser

emellertid att Island senare kan komma att ändra sina metodbestämmelser (punkt X.4 i protokollet). I Danmark, på Färöarna, i Finland och i Sverige är liksom enligt nuvarande avtal skatteavräkningsmetoden huvudmetod (styckena 1, 2, 3 och 6). Också Norge tillämpar numera, med avvikelse från gällande avtal, skatteavräkningsmetoden som huvudmetod (stycke 5). Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a och som får beskattas i denna andra stat, skall emellertid sådan inkomst undantas från finsk skatt (stycke 3 punkterna c och d). Utgången blir alltså i praktiken att skatt på inkomsten betalas endast i denna andra stat. Undantag från denna regel föreskrivs för det fall att den skattskyldige på konstlad väg söker dela upp inkomsten att beskattas i två eller flera av de avtalsslutande staterna och således bringa ned sin totala skattebelastning (stycke 7). Härvid tillämpas skatteavräkningsmetoden. Finland tillämpar undantagandemetoden också i de fall då inkomst eller förmögenhet enligt avtalet skall beskattas endast i annat nordiskt land (stycke 3 punkt d). Enligt definitionen av uttrycket "(skatt) som betalats i denna andra stat", som förekommer i bestämmelserna om avräkning av skatt, anses uttrycket innefatta skatt som från den stat där den faktiskt har betalats in skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas den skattskyldige (stycke 7). Sådant överfört skattebelopp avräknas således från den skattskyldiges skatt i hemviststaten.

Artikel 26. Bestämmelserna i styckena 1, 2 och 5 överensstämmer i sak med bestämmelserna i artikel 26 styckena 1-3 i gällande avtal. I det nya avtalet har bestämmelser om vissa pensioner och livräntor tagits in i artikeln som nya stycken 3 och 4. Enligt den nya bestämmelsen i stycke 3 tillämpas inte bestämmelserna i stycke 2 om s.k. subsidiär beskattningsrätt på finsk folkpension och vissa andra skattefria finska pensioner och socialförmåner samt inte heller på svensk folkpension. Den nya bestämmelsen i stycke 4 innebär att på pension eller livränta som beskattas i mottagarens hemviststat enligt bestämmelserna om subsidiär beskattningsrätt tas till beskattning där endast till den del pensionen eller livräntan överstiger 20 000 svenska kronor per kalenderår eller motsvärdet i vederbörande annat nordiskt myntslag.

om mottagaren hade varit berättigad till ett särskilt avdrag för ålder eller invaliditet i utbetalarstaten.

Artiklarna 27—30. De bestämmelser om förbud mot diskriminering (artikel 27), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse (artikel 28), medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat (artikel 29) samt territoriell utvidgning (artikel 30) som ingår i dessa artiklar överensstämmer i sak med gällande avtal.

Artikel 31. Bestämmelserna om avtalets ikraftträdande ingår i denna artikel.

Artikel 32. Bestämmelserna om avtalets upphörande ingår i denna artikel.

OECD:s modellavtal innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar för beskattningsändamål. Det nordiska avtalet saknar sådana bestämmelser. Anledningen härtill är att det nordiska multilaterala handräkningsavtalet i skatteärenden (FördrS 37/91) innehåller bestämmelser om utbyte av sådana upplysningar och om annan administrativ handräkning i skatteärenden.

2. Ikraftträdande

Avtalet träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att avtalet har godkänts. Det tillämpas, i fråga om källskatt, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, och i fråga om övriga inkomstskatter, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare, samt i fråga om förmögenhetsskatt, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

Nuvarande avtal mellan de nordiska länderna upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt.

Mellan Finland och Sverige gäller en överenskommelse om flottningen i Torne och Muonio gränsälvar (FördrS 19/49). I överenskommelsen finns bestämmelser om bl.a. skattefrihet för flottningsförening som bildats för att handha flottningen i nämnda älvars flottled. Mellan Finland och Norge gäller ett avtal om särskilda bestämmelser för att undvika dubbelbeskattning vid byggande av gränsbroar m.m. (FördrS 54/93). Detta

särskilda avtal innehåller bestämmelser om beskattningen av viss inkomst eller vinst som förvärvas eller förmögenhet som innehas vid byggande, underhåll och drift av gränsbroar m.m. över riksgränsen mellan Finland och Norge. Avtalet, i likhet med nuvarande avtal, påverkar inte giltigheten av nämnda överenskommelse och särskilda avtal (punkterna XII.1 och XII.2 i protokollet till avtalet).

3. Behovet av riksdagens samtycke

Flera bestämmelser i avtalet avviker från gällande skattelagstiftning. Därför kräver

avtalet i dessa delar riksdagens godkännande.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås
att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i det i Helsingfors den 23 september 1996 ingångna avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet.

Eftersom avtalet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Bestämmelserna i det i Helsingfors den 23 september 1996 mellan de nordiska länderna ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommit.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 4 oktober 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

AVTAL

mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet,

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för envar av de avtalsslutande staternas, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark

1) inkomstkatten till staten,

2) den kommunala inkomstkatten,

3) den amtskommunala inkomstkatten, och

4) skatterna enligt kolvåteskattelagen,

(i det följande benämnda "dansk skatt");

b) på Färöarna

1) skatten till landskassan,

2) skatten till kommunerna,

3) kyrkoskatten,

4) utdelningsskatten,

5) royaltyskatten,

6) ränteskatten, och

7) skatterna enligt kolvåteskattelagen,

(i det följande benämnda "färöisk skatt");

c) i Finland

1) de statliga inkomstkatterna,

2) inkomstkatten för samfund,

3) kommunalskatten,

4) kyrkoskatten,

5) källskatten på ränteinkomst,

6) källskatten för begränsat skattskyldig, och

7) den statliga förmögenhetsskatten,

(i det följande benämnda "finsk skatt");

d) i Island

1) inkomstkatten till staten,

2) den särskilda inkomstkatten till staten,

3) den kommunala inkomstkatten,

4) förmögenhetsskatten till staten,

5) den särskilda förmögenhetsskatten till staten, och

6) inkomst- och förmögenhetsskatten för penninginstitut,

(i det följande benämnda "isländsk skatt");

e) i Norge

1) inkomst- och förmögenhetsskatten till staten,

2) inkomst- och förmögenhetsskatten till kommunerna,

3) inkomstkatten till fylkena,

4) den gemensamma skatten till skattefördelningsfonden,

5) skatterna enligt petroleumskattelagen, och

6) avgiften till staten på ersättningar till utländska artister,

(i det följande benämnda "norsk skatt");

f) i Sverige

1) den statliga inkomstkatten, däri inbegripet sjömansskatten och kupongskatten,

2) den särskilda inkomstkatten för utomlands bosatta,

3) den särskilda inkomstkatten för utomlands bosatta artister m.fl..

- 4) expansionsmedelsskatten,
- 5) den kommunala inkomstskatten, och
- 6) den statliga förmögenhetsskatten,
- (i det följande benämnda "svensk skatt").

4. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. I fråga om Danmark och Färöarna tillämpas avtalet dessutom på en sådan allmän skatt på förmögenhet som Danmark respektive Färöarna kan komma att införa efter undertecknandet av avtalet. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige; uttrycket omfattar också det i det danska riket självstyrande folksamfundet Färöarna; i den omfattning bestämmelserna i avtalet endast berör förhållandet mellan Danmark och Färöarna används uttrycken "en del av riket" och "den andra delen av riket", allteftersom sammanhanget kräver;

uttrycket omfattar också varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med folkrätten har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dess underlag;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och personsammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

d) "personsammanslutning" åsyftar sammanslutning som inte beskattas såsom självständigt skattesubjekt;

e) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i annan avtalsslutande stat;

f) "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen; uttrycket inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång;

g) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; fysisk person som är dansk medborgare och som har hemvist på Färöarna enligt lagen om hemstyre anses ha medborgarskap endast på Färöarna; uttrycket åsyftar också bolag eller personsammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

h) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av person med hemvist i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används utslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat;

i) "intressegemenskap" åsyftar fall då ett företag direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett annat företag eller äger väsentlig del i detta andra företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital;

j) "behörig myndighet" åsyftar

1) i Danmark: skatteministern,

2) på Färöarna: landsstyresmannen för finansärenden,

3) i Finland: finansministeriet,

4) i Island: finansministern,

5) i Norge: finans- och tullministern,

6) i Sverige: finansministern,

eller det befullmäktigade ombud eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken någon av de ovannämnda eller annan uppdrar att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje ut-

tryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företrädare framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet, och inbegriper också denna stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter och offentligrättsliga institutioner. Uttrycket

a) inbegriper inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där, och

b) inbegriper personsammanslutning och dödsbo endast till den del deras inkomst respektive förmögenhet tas till beskattning i denna stat på motsvarande sätt som inkomst som förvärfvas respektive förmögenhet som innehas av person med hemvist där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist endast i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i

berörda avtalslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist endast i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt

a) plats för företagsledning,

b) filial,

c) kontor,

d) fabrik,

e) verkstad, och

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalsinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalslutande stat.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av

varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken stycke 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag — utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 — ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i stycke 5 och som - om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda stycke.

7. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i annan avtalsslutande

stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

3. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

4. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärfvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i stycke 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärfvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna

av företaget, hindrar bestämmelserna i stycke 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående stycken bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i denna stat.

2. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containrar (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containrar) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i denna stat, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas också på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Närstående företag

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett

företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i dessa företags kapital, iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar — och i överensstämmelse därmed beskattar — inkomst, för vilken ett företag i annan avtalsslutande stat beskattas i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skatebelopp som påförts för inkomsten där, om denna andra stat anser justeringen vara berättigad såväl i princip som i fråga om beloppet. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10

Dividend

1. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. I fall då verklig innehavare av förmån av dividend med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 3, dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan verklig innehavare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutan-

de stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Dividend från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar dividenden har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får den skatt som sålunda påförs inte överstiga 15 procent av dividendens bruttobelopp. Sådan dividend skall emellertid vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten om den verkliga innehavaren av förmånen av dividenden är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 3 får isländsk skatt på dividend höjas till högst 15 procent i den mån sådan dividend dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Bestämmelserna i styckena 3 och 4 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken dividenden betalas.

6. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt annan inkomst från bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

7. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 3 och 4 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att dividend, som tillfaller i överenskomsten namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på dividend, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på dividend från bolag i denna andra stat.

8. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalsslutande stat, får denna andra stat inte beskatta dividend som bolaget betalar, utom i den mån dividenden betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken dividenden betalas äger verkligt samband med fast drift-

ställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även om dividenden eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat om personen i fråga är den verkliga innehavaren av förmånen av räntan.

2. I fall då verklig innehavare av förmån av ränta med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan verklig innehavare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran som inte är dividend enligt artikel 10 stycke 6, antingen den säkerstälts genom inteckning i fast egendom eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren om sådana förbindelser inte föreläggat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sist-

nämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat om personen i fråga är den verkliga innehavaren av förmånen av royaltyn.

2. I fall då verklig innehavare av förmån av royalty med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1, royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan verklig innehavare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (härinbegripet biograffilm samt film och band för radio- och televisionssändning), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den verkliga innehavaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sist-

nämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av fast egendom som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom och vars tillgångar (före avdrag för skulder) direkt eller indirekt till mer än 75 procent består av fast egendom som är belägen i en annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

5. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av containrar (därinbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containrar) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i denna stat, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i styckena 1—5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Vinst på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag eller personsammanslutning som enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat är hemmahörande där, eller i bolag eller personsammanslutning hemmahörande i annan avtalsslutande stat om värdet av den överlåtna aktien, andelen eller rättigheten till huvudsaklig del direkt eller indirekt beror på innehav av aktie, annan andel eller rättighet i bolag eller personsammanslutning som enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten är hemmahörande där, och vilken vinst förvärfvas av en fysisk person som har haft hemvist i denna stat och fått hemvist i annan avtalsslutande stat får — utan hinder av bestämmelserna i stycke 6 — beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten om överlåtelsen av aktien, andelen eller rättigheten sker vid någon tidpunkt under de fem år som följer närmast efter det år personen upphörde att ha hemvist i den förstnämnda staten. Med rättighet i bolag eller personsammanslutning avses vid tillämpningen av denna punkt konvertibla skuldebrev, konvertibla vinstandelsbevis, optionsrätter som utfästs av bolaget eller personsammanslutningen samt optionsrätter och terminer som avser andelar eller aktier i bolag eller personsammanslutningar eller som avser något av övriga nämnda finansiella instrument.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i annan avtalsslutande stat, om

a) han i denna andra stat har stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning, eller

b) han vistas i denna andra stat under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under skatteåret i fråga men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till verksamhet som har utövats i denna andra stat under denna tidsperiod eller dessa tidsperioder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalsslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under skatteåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat, samt

d) fråga inte är om uthyrning av arbetskraft.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får inkomst av arbete, som utförs ombord på danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av en person med hemvist i en avtalsslutande stat, med danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete, som utförs ombord på

a) luftfartyg i internationell trafik, endast i den avtalsslutande stat där den som förvärfvar arbetsinkomsten har hemvist,

b) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg, endast i den avtalsslutande stat där den som förvärfvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalsslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet som artist eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas inte på inkomst genom verksamhet som artist eller sportutövare med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver i annan avtalsslutande stat i fall då besöket i denna andra stat huvudsakligen bekostas av offentliga medel i den förstnämnda staten. I sådant fall beskattas inkomsten endast i denna förstnämnda stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension och livränta som betalas från

en avtalsslutande stat och utbetalning från en avtalsslutande stat enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat beskattas endast i den förstnämnda staten.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal skall underhållsbidrag, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i det fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren hade haft hemvist där.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som betalas till fysisk person periodiskt på fastställda tider under personens livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, underavdelnings, myndighets eller institutions tjänst, beskattas endast i denna stat.

2. Om lön eller annan liknande ersättning som avses i stycke 1 tillfaller mottagaren för arbete som denne utför i annan avtalsslutande stat än den från vilken lönen eller ersättningen betalas, beskattas lönen eller ersättningen emellertid endast i den stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat, eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 17 tillämpas på lön och annan liknande ersättning som betalas på grund av arbete som utförs i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid läroanstalt i denna stat, om studierna är av sådan art att studiestöd av offentliga medel kan erhållas i denna stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik.

Artikel 21

Verksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, med undantag för bestämmelserna i artikel 8, tillämpas bestämmelserna i denna artikel i fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet i annan avtalsslutande stat i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster belägna i denna andra stat.

2. a) Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver verksamhet som avses i stycke 1, anses bedriva verksamheten från fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

b) Om sådan person bedriver sin verksamhet inom utforsknings- eller utvinningssområde som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna andra stat och in på denna stats landområde och verksamheten inte uteslutande bedrivs inom landområdet, äger punkt a) motsvarande tillämpning.

c) Verksamhet, som består av byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten, eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet, anses bedriven från fast driftställe i denna andra stat även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna stat och in på

denna stats landområde.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under en tolv månadersperiod.

4. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedriven av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt.

5. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av transport av personal eller materiel med skepp eller luftfartyg till eller innanför område som avses i stycke 2 punkterna a) och b) i den andra avtalsslutande stat där affärsverksamhet bedrivs i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster eller på grund av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg eller andra hjälpfartyg i samband med sådan verksamhet, beskattas endast i den förstnämnda staten.

6. Bestämmelserna i artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar eller luftfartyg som avses i stycke 5 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar eller luftfartyg.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet gäller följande i fråga om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs i annan avtalsslutande stat för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet som avses i styckena 1 och 2:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b) - d) föranleder annat, får sådan lön eller ersättning beskattas i denna andra stat, men endast om arbetet pågår där under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tolv månadersperiod.

b) Sådan lön eller ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av kolväteförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan avtalsslutande stater eller mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna,

och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Om arbetet utförs ombord på skepp eller båt som avses i stycke 5, får sådan lön eller ersättning beskattas i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet eller båten har.

d) Om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i stycke 5, beskattas sådan lön eller ersättning endast i den avtalsslutande stat där företaget har hemvist.

8. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna andra stat för vinst som denna person anses ha förvärvat på grund av överflyttning av flyttbar borrhäggning eller hotellplattform till område utanför denna andra stat. Med vinst i detta stycke förstås belopp med vilket marknadsvärdet vid tidpunkten för överflyttningen överstiger restvärdet vid denna tidpunkt med tillägg av företagna avskrivningar.

9. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av

a) rätt till förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster i annan avtalsslutande stat, häri inbegripet rätt till andel i eller förmån av sådana förekomster, eller

b) aktier eller andra andelar i bolag, vilkas värde helt eller till väsentlig del, direkt eller indirekt, hänförs till sådan rätt, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i stycke 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som be-

drivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom beskattas emellertid inkomst av sådan egendom med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 styckena 1, 2 och 4.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av fast egendom som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och som är belägen i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom och vars tillgångar (före avdrag för skulder) direkt eller indirekt till mer än 75 procent består av fast egendom som är belägen i en avtalsslutande stat, får beskattas i denna stat.

3. Förmögenhet bestående av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg, och som ägs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

4. Förmögenhet bestående av containrar (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containrar) som används för transport av gods eller varor, och som ägs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

5. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 5 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

7. Bestämmelserna i styckena 1—6 tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat som tar ut allmän skatt på förmögenhet.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller tillgång som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodeläggare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat, från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den danska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a), får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.

2. Färöarna

a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte be-

stämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den färöiska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den färöiska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) och som enligt detta stycke respektive denna punkt får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den färöiska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.

3. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b), c) eller d) föranleder annat, med iakttagande av bestämmelserna i finsk lagstiftning (också i den lydelse den framledes kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här påverkas),

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt i denna andra stat som betalats enligt lagstiftningen i denna andra stat och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas;

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt i denna andra stat som betalats enligt lagstiftningen i denna stat och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma förmögenhet som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland är undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) och som enligt detta stycke respektive denna punkt får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall sådan inkomst undantas från finsk skatt.

d) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst som enligt punkt c) skall undantas från finsk skatt, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som förvärvats från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

4. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast eller får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, sätta ned den isländska inkomst- eller förmögenhetsskatten genom avdrag med den del av inkomst- eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som förvärvats från eller den förmögenhet som innehas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 stycke 7, artikel 15 stycke 3, artikel 16 eller artikel 21 styckena 1—6 och stycke 7 punkt c) samt styckena 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den isländska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

5. Norge

Om inte bestämmelserna i norsk lagstiftning om avräkning från norsk skatt av skatt som betalats i område utanför Norge föranleder annat (dock utan att den allmänna princip som anges här ändras), gäller följande:

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat,

1) från den skatt som belöper på personens inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

2) från den skatt som belöper på personens förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats på dessa förmögenhetstillgångar i denna andra stat.

Sådan avräkning skall emellertid inte överstiga den del av skatten på inkomsten eller förmögenheten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst respektive de förmögenhetstillgångar som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den norska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör denna andra stat.

c) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) får Norge inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget, men skall sätta ned den norska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat.

6. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat,

1) — med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) — från skatten på inkomsten avräkna ett

belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Sverige från annan avtalsslutande stat förvärfvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) och som enligt detta stycke respektive denna punkt får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall, utan hinder av bestämmelserna i punkt a), sådan inkomst undantas från svensk skatt.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärfvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärfvar inkomst som enligt punkt b) skall undantas från svensk skatt, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten eller sådan inkomst som undantas från svensk skatt.

7. Gemensamma bestämmelser

1. Uttrycket "betalats i denna andra stat" i denna artikel anses också innefatta sådan skatt på inkomst som erlagts i Danmark, på Färöarna, i Finland, i Island, i Norge respektive i Sverige och som skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas vederbörande person som skatt på samma inkomst.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat (hemviststaten) från annan avtalsslutande stat (verksamhetsstaten) förvärfvar inkomst av enskild tjänst som enligt artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) får beskattas i verksamhetsstaten, skall hemviststaten, utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 punkt c), stycke 2 punkt c), stycke 3 punkt c), stycke 4 punkt a), stycke 5 punkt c) eller stycke 6 punkt b) i denna artikel, undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av den skatt som betalats i denna andra stat med tillämpning av bestämmelserna i stycke 1 punkt a), stycke 2 punkt a), stycke 3 punkt a), stycke 4 punkt b), stycke

5 punkt a) eller stycke 6 punkt a) om personen i fråga förvärfvat inkomsten från företag eller fast driftställe i verksamhetsstaten och han är eller omedelbart före anställningen i verksamhetsstaten varit anställd i

a) företag utanför verksamhetsstaten vilket är ett företag med intressegemenskap med företaget i verksamhetsstaten, eller

b) företag utanför verksamhetsstaten till vilket det fasta driftstället hör.

3. Bestämmelserna i stycke 1 punkt c), stycke 2 punkt c), stycke 3 punkt c), stycke 4 punkt a), stycke 5 punkt c) eller stycke 6 punkt b) skall, utan hinder av vad som föreskrivs i föregående avsnitt, dock tillämpas om personen i fråga kan visa att

a) han i och för arbetet vistats i verksamhetsstaten under en sammanhängande period under beskattningsåret i fråga som överstiger tre månader, eller

b) arbetet i verksamhetsstaten utförts för respektive kostnaderna rätteligen har belastat företaget i denna stat eller det där belägna fasta driftstället.

Artikel 26

Allmänna beskattningsregler

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärfvar inkomsten eller innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid beskattningen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för progressionssuppräkning eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången, såvida inte annat föreskrivs nedan, till den del den inte medtas vid beskattningen i denna andra stat, endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. Bestämmelserna i stycke 2 tillämpas inte på

a) finsk folkpension, pension enligt den finska familjepensionslagen eller sådan annan socialförmån som enligt den finska inkomstskattelagen inte är skattepliktig in-

komst, eller

b) svensk folkpension.

4. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär pension eller livränta som avses i artikel 18 och som betalas från en annan avtalsslutande stat och sådan inkomst beskattas i förstnämnda stat enligt bestämmelserna i denna artikel, skall personen i den förstnämnda staten medges ett avdrag om 20 000 svenska kronor per kalenderår eller motsvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag, om personen i fråga hade varit berättigad till ett särskilt avdrag för ålder eller invaliditet i utbetalarstaten. Avdrag medges dock i den förstnämnda staten högst med ett belopp motsvarande beloppet av pensionen eller livräntan från den andra avtalsslutande staten. Avdraget sätts ned med de särskilda avdrag för ålder och invaliditet som medges i hemviststaten.

5. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14. stycke 1 samt artikel 15 stycke 2 och stycke 4 punkterna a) och b) till en inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra

skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för utdelning eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första avsnittet hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärfvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 stycke 1, artikel 11 stycke 4 eller artikel 12 stycke 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastad.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaftenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av artikel 27 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra saken genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har lagt fram saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i vederbörande avtalsslutande staters interna lagstiftning.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom ömsesidig överenskommelse lösa frågor som, utan att vara reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

4. Innan beslut fattas i fråga som avses i stycke 3, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöri-

ga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke 1 punkt a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, här i inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskomits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 ja-

nuari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Utan hinder av bestämmelsen i artikel 15 stycke 3 beskattas inkomst av arbete som omfattas av denna bestämmelse endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har. Denna bestämmelse tillämpas på skatter som avser det kalenderår, som följer närmast efter det år då avtalet träder i kraft, och de två därpå närmast följande kalenderåren.

4. Avtalet den 12 september 1989 mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då detta avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

5. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 i anteckning VII respektive i styckena 2 och 3 i anteckning VIII i protokollet till avtalet den 12 september 1989 skall dock alltiämt tillämpas på person som den 1 januari 1997 uppfyller och för tid därefter alltiämt uppfyller villkoren i de nämnda bestämmelserna. Tid till och med den 30 juni 1997 får beaktas vid beräkning av sexmånadersperioden i stycke 4 i anteckning VII respektive i stycke 4 i anteckning VIII i protokollet till nämnda avtal. Från kortare avbrott såsom semester, föräldraledighet m.m. skall därvid bortses. De närmare bestämmelserna för tillämpningen härav skall överenskommas genom ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark respektive Sverige.

Artikel 32

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet säga upp avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som under rättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iaktagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet tog emot meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet tog emot meddelandet om uppsägningen eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret närmast efter det då det finska utrikesministeriet tog emot meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal depone-ras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 23 september 1996 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

(Underskrifter)

PROTOKOLL

Vid undertecknande av det i dag mellan de nordiska länderna ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvar genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgräns på vilka bestämmelserna i styckena 1—3 skall tillämpas.

II. Till artiklarna 7, 10—15, 19 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 stycke 2, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige vilket deltar i byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund förvärvar, i den mån

inkomsten erhålls för byggandet och driften av bron respektive den därmed sammanhängande tunnelförbindelsen, endast i den stat där företaget har hemvist. Motsvarande gäller inkomst som sådant företag förvärvar i den mån inkomsten erhålls för byggandet och underhållet av den konstgjorda ön.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 stycke 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige vilket eller vilken deltar i byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid byggandet och driften av bron respektive den därmed sammanhängande tunnelförbindelsen, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist. Motsvarande gäller vinst som sådant företag eller sådan person förvärvar på grund av överlåtelse av sådan egendom vilken används vid byggandet och underhållet av den konstgjorda ön.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 stycke 1, artikel 15 stycke 1 och artikel 19 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar från företag som deltar i byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, om arbetet avser byggandet och driften av bron respektive den därmed sammanhängande tunnelförbindelsen, endast i den stat där personen har hemvist. Motsvarande gäller inkomst som sådan person förvärvar om arbetet avser byggandet och underhållet av den konstgjorda ön.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 stycke 6 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av bron respektive den därmed sammanhängande tunnelförbindelsen över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist. Motsvarande gäller förmögenhet som sådant företag eller sådan person innehar och som används vid byggandet och underhållet av den konstgjorda ön.

III. Till artiklarna 7, 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 7, artikel 8

stycke 1; artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige på inkomst som konsortierna Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter förvärvar genom kommersiell internationell och inrikes luftfart och annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, på realisationsvinst som berörda konsortium förvärvar vid överlåtelse av lös egendom som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet och på förmögenhet som konsortiet innehar och som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet, i förhållande till den andel i konsortiet som innehas av delägare som har hemvist i Danmark, Norge respektive Sverige.

2. Bestämmelserna i artikel 15 stycke 4 punkt a) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikestrafik av konsortierna SAS, Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 tillämpas efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Norge och Sverige också i fråga om annat konsortium eller annan liknande sammanslutning för bedrivande av luftfart eller annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, i vilken sammanslutning endast delägare i SAS, direkt eller indirekt, innehar andel och vilken i huvudsak är uppbyggd i enlighet med de principer som gäller för SAS.

IV. Till artikel 13

Bestämmelserna i artikel 13 styckena 6 och 7 berör inte Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen.

V. Till artikel 15

1. I artikel 15 stycke 2 punkt d) anses arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i annan avtalsslutande stat, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

2. Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas

om

a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,

c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 skall lön eller annan liknande ersättning, som person med hemvist i Danmark uppbär på grund av arbete som utförs ombord på danskt tåg, respektive som person med hemvist i Sverige uppbär på grund av arbete som utförs ombord på svenskt tåg, i trafik mellan Danmark och Sverige, beskattas endast i den stat där personen har hemvist.

VI. Till artiklarna 15 och 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland eller Norge som gränsar till landgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland eller Sverige som gränsar till landgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränsar till landgränsen mellan dessa stater

förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

4. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

VII. Till artikel 18

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 skall i förhållandet mellan Danmark och Färöarna följande gälla:

Pension, livränta, socialförsäkringsersättning, underhållsbidrag och andra liknande utbetalningar, som härrör från en del av riket och betalas till en person med hemvist i den andra delen av riket, beskattas endast i denna andra del av riket.

2. Uttrycket "socialförsäkringsersättning" omfattar, beträffande Danmark, "orlovsydelser".

VIII. Till artikel 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

a) Lön och annan liknande ersättning (med undantag för pension) som betalas av en del av riket, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till en fysisk person på grund av arbete som utförts för denna del av riket, underavdelning eller myndighet, beskattas endast i den del av riket där arbetet utförts.

b) Utan hinder av bestämmelsen i punkt a) beskattas lön och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en del av riket uppbär för personligt arbete i anställningsförhållande utfört i en annan del av riket, endast i den förstnämnda delen av riket, om:

1) mottagaren vistas i denna andra del av riket under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 120 dagar under en tolv månadsperiod, och

2) lönen eller ersättningen betalas av det

"sedvanliga tjänstestället".

c) Bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 samt i protokollsanteckning VII tillämpas på lön och annan liknande ersättning som uppbärs för arbete som utförts i näringsverksamhet som bedrivs av en del av riket, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 skall följande gälla i förhållande mellan Danmark och Färöarna:

a) ersättningar, som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst, och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som den danska staten, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar på Färöarna beskattas endast i Danmark,

b) ersättningar som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som Färöarnas landsstyre, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar i Danmark beskattas endast på Färöarna.

Bestämmelserna i punkterna a) och b) tillämpas under de första fem åren under vilka personen i fråga uppbär nämnda ersättningar.

IX. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än på Färöarna och person som vistas i annan avtalsslutande stat än i Island uteslutande för

a) studier vid läroanstalt i denna andra stat, om studierna är av sådan art att studieslöd av offentliga medel kan erhållas i denna stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra stat, och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist på Färöarna eller i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor under kalenderåret eller motsvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Nämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

2. Skattefrihet enligt stycke 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åt-

går för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

Studerande, praktikant eller liknande som har eller som omedelbart före vistelsen i en del av riket hade hemvist i den andra delen av riket och som tillfälligt vistas i den förstnämnda delen av riket uteslutande i studie- eller utbildningssyfte beskattas inte i denna del av riket för belopp som erhålls från den andra delen av riket eller från utlandet för uppehälle, studier eller utbildning.

De beskattas inte heller för belopp som betalas som ersättning för arbete, om detta arbete är nödvändigt för deras uppehälle.

Studerande, praktikant eller liknande som omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist på Färöarna, beskattas inte på Färöarna för ersättning för arbete utfört i Danmark.

Som studerande anses inte personer som efter att ha avslutat en utbildning påbörjar en specialutbildning eller en utbildning inom ett nytt område.

En vistelse anses som tillfällig om den inte överstiger den reglerade studietiden med ett tillägg om två år.

En vistelse anses inte vara "uteslutande i studie- eller utbildningssyfte" om den varat mer än sex månader innan studierna påbörjas.

I denna sexmånadersperiod skall inte inräknas sådan tid, dock högst ett år, som åtgått i samband med en förberedande kurs som enligt undervisningsanstalten utgör en förutsättning för att kunna påbörja studierna i fråga.

I fall då två makar ansöker om att bli antagna vid undervisningsanstalt och endast den ene av dem antas, förlängs sexmånadersregeln såvitt avser den andre maken, men dock högst till en sammanlagd tidsperiod om två år.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 beskattas studerande, praktikant eller liknande som har eller omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist i Island och som tillfälligt vistas i Danmark uteslutande i studie- eller utbildningssyfte inte för belopp som betalas som ersättning för arbete, under förutsättning att arbetet är nödvändigt för hans uppehälle.

5. Person som har hemvist i annan avtals-

slutande stat än Danmark och som vid tillfällig vistelse i Danmark är anställd i Danmark under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår beskattas i Danmark endast för den del av inkomsten som överstiger ett belopp som enligt gällande bestämmelser anses vara nödvändigt för hans uppehälle, under förutsättning att arbetet är utfört inom ramen för nordiskt program för utbyte av praktik- och feriearbete och att arbetet har förmedlats av Nordjobb.

Det belopp som anses vara nödvändigt för vederbörandes uppehälle fastställs på årsbasis och nedsätts i förhållande till uppehållstidens längd i Danmark och hela kalenderåret.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i styckena 1—5. De behöriga myndigheterna kan också träffa ömsesidig överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

X. Till artikel 25

1. Bestämmelsen i artikel 25 stycke 1 punkt c) kan upphävas på begäran av Danmark.

Begäran om en sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse med verkan på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

Bestämmelserna i artikel 25 stycke 1 kan på begäran av Danmark ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande

den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a), får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den danska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter den dag då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 2 kan på begäran av Färöarna ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt eller förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten,

beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den färöiska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat eller på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 stycke 1 eller artikel 21 stycke 7 punkt a) och som enligt detta stycke respektive denna punkt får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den färöiska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 3 kan på begäran av Finland ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) föranleder annat, med iakttagande av bestämmelserna i finsk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här påverkas),

1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt i denna andra stat som betalats enligt lagstiftningen i denna andra stat och i

överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas;

2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt i denna andra stat som betalats enligt lagstiftningen i denna andra stat och i överensstämmelse med avtalet, beräknad på samma förmögenhet som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Dividend från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland är undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar dividenden.

c) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget med skall sätta ned den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som förvärvats från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

4. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 4 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt

b) föranleder annat,

1) från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons isländska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den isländska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten genom avdrag med den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

5. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 5 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"Om inte bestämmelserna i norsk lagstiftning om avräkning från norsk skatt av skatt som betalats i område utanför Norge föranleder annat (dock utan att den allmänna princip som anges här ändras), gäller följande:

a) Om person med hemvist i Norge förvär-

var inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge

1) från den skatt som belöper på personens inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna skatt som belöper personens förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats på dessa förmögenhetstillgångar i denna andra stat.

Sådan avräkning skall emellertid inte överstiga den del av skatten på inkomsten eller förmögenheten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst respektive de förmögenhetstillgångar som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall sätta ned den norska skatten på inkomsten genom avdrag med den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som härrör från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettonde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

6. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 6 kan på begäran av Sverige ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat,

1) — med iakttagande av bestämmelserna

i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) — från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettonde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

XI. Till artikel 26

Bestämmelserna i artikel 26 stycke 5 skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i protokollsanteckning II styckena 3 och 4.

XII. Till artikel 31

1. I fråga om beskattningen vid byggande, underhåll och drift av gränsbroar m.m. över riksgränsen mellan Finland och Norge, gäl-

ler vad därom särskilt är överenskommet.

2. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

3. I fråga om grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet,

som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 23 september 1996 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

(Underskrifter)

